

[Knud Kristensen.]

Midler enten opretholde et Monopol eller skabe sig et Monopol, vil falde ind under Lovens Bestemmelser. Det er altsaa den Slags Ting, som de Herrer gaar imod, at man ikke ved Forfølgelse skal kunne opretholde eller skabe sig et Monopol.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at den Maade, hvorpaa vi er gaaet til at ændre Lovforslaget, var en Maade, man ikke kunde være bekendt. Det forstaar jeg unægtelig ikke. At man ikke skulde have Lov til at foretage Ændringer i et Lovforslag, som man i øvrigt mente var sagligt forsvarligt, for at gøre Indrømmelser til andre, det forstaar jeg unægtelig ikke. Hvis det var forkasteligt, saa er det ærede Medlem ogsaa kommet galt af Sted med dette Lovforslag, for jeg forstaar ham saaledes, at han i og for sig ikke synes om det ærede Medlem Hr. P. Munchs Ændringsforslag, og at det egentlig var det bedste, hvis man kunde faa hele Lovforslaget forkastet; men han vil alligevel stemme for det nævnte Ændringsforslag. Det skulde vel ikke være for at faa lidt mere Tilslutning til sit Standpunkt, at han vil stemme for det. I alt Fald gaar han fra sin principale Stilling og gør Indrømmelser for at faa mere Tilslutning til sine Tanker. Dette er jo noget, som gøres paa mange andre Omraader. Hvis man ikke godt kan faa Tilslutning til visse Bestemmelser i et Lovforslag, ja, saa søger man at forhandle sig til Rette, gør Indrømmelser og søger paa en eller anden Maade at faa Lovforslaget ændret saadan, at det baade er sagligt forsvarligt, og at der skabes Mulighed for dets Gennemførelse.

Endelig sagde mange af de ærede Medlemmer af Oppositionen, som kritiserer Lovforslaget, adskilligt, som jeg maa tilstaa, jeg ikke rigtig kunde faa fat paa den saglige Begrundelse af. Stærke Ord om Forvirrethed, Uforstaaelighed, Uanstændighed lød der nok af, de var ikke rationeret; men Begrundelse for dem var der efter min Opfattelse grumme lidt af. Det er mig ubegribeligt, at to Medlemmer som det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen og det ærede Medlem Hr. P. Munch, som jeg maa sige, at jeg ellers plejer at forstaa, og af hvem jeg har det Indtryk, at de forstaa nogenlunde, hvad der fra anden Side fremføres, ikke skulde kunne forstaa vore Udtalelser. Jeg forstaar i og for sig bedre, at det ærede Medlem Hr. Holstein er uforstaaende, for jeg tror, at han bevæger sig i Forestillingskredse og anvender Udtryk,

som jeg maa indrømme i hvert Fald er mig ganske uforstaaelige. Derfor kan det ogsaa godt være, at det, vi fremfører, og den Maade, vi fremfører det paa, er uforstaaelig for ham. Mange Gange, naar jeg har siddet dernede og hørt paa det ærede Medlem saadan som i Gaar, hvor efter min Opfattelse Forvirringen lyste ud baade af hans Ord og af hans Øjne, har jeg tænkt, at jeg forstod, at han ikke kan følge os i de Ord, vi udtrykker vore Tanker med.

Jeg ved ikke, om det nytter noget at forklare overfor disse ærede Medlemmer, som har kritiseret Lovforslaget, hvad det, vi ønsker, gaar ud paa, men jeg vil dog af Hensyn til dem, som virkelig har en Villie og ogsaa Forudsætninger for at forstaa jævn Tale, gøre endnu et Forsøg paa at forklare, hvad Mening er med det foreliggende Lovforslag og specielt med Udtrykket „paa uberettiget Maade“. Disse Ord foreslaas jo indført to Steder i Lovforslaget, men hvis man forstaar dem det ene Sted, er det muligt, man ogsaa forstaar dem det andet Sted. For ikke at gøre Sagen mere vidtløftig end nødvendigt, vil jeg holde mig til det, som jeg anser for Lovforslagets Hovedparagraf, nemlig § 3. Jeg maa maaske have Lov til at læse den op, saadan som den vil komme til at lyde, hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages. Den kommer da til at lyde saaledes:

„Enhver Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse — derunder Boykotning —, som tilsligter paa uberettiget Maade at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde eller hans (hendes) Ret til at være Medlem af eller staa udenfor en Organisation, er ulovlig og paa-drager foruden Erstatning for den Skade, nævnte Forfølgelse har tilføjet vedkommende, Bøder af indtil 100 000 Kr. eller simpelt Fængsel. Sagerne er Genstand for saavel offentlig som privat Paatale.“ Man vil altsaa se, at her er Tale om Forfølgelse, som paa uberettiget Maade indskrænker den enkeltes Erhvervs- eller Arbejdsmiljøet eller hans Ret til at være Medlem af eller staa udenfor en Organisation. Det har vi forklaret i Betænkningen, og nu er der fra anden Side sagt: Ved Ordene „paa uberettiget Maade“ maa man forstaa det samme som: det, der i Forvejen er ulovligt, retsstridigt. Dertil har vi sagt, at saadan forstaa vi det ikke. For at der ikke skal være nogen Tvivl, har vi sagt, at vi forstaa ikke alene dette derved. Det, der i Forvejen er ulovligt, falder selvfølgelig ogsaa ind under Udtrykket „paa uberettiget Maade“, men vi forstaa tillige noget andet og mere